

မာနိုလေးနွယ်

အဆိပ်လူးနှင်းဆီတစ်ပွင့်

အပိုင်း(၁)

အဆင့်မြင့် အိမ်ရာတစ်ခုရဲ့ အိမ်ရာဝင်းကြီးထဲမှာ လုံးချင်းတိုက် လှလှခန့် ခန့်ကြီး တစ်ခုမှာ အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးဝန်းကျင် ကောင်လေးနှစ်ယောက် အတူနေကြတယ်လေ။

သူငယ်ချင်းသာဆိုတာ ဝါသနာ ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းပင်။

ခိုင်မြဲခန့်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က နာမည်နဲ့လိုက်ဖက်အောင် သတ္တိရှိခိုင်မာ တဲ့ ကောင်လေးဖြစ်သလို သူ့အလုပ်က ရဲအရာရှိပေါက်စလေး ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ယောက်က လေပြေသွေးနူးညံ့တဲ့ သူ့နာမည်နဲ့ လိုက်ဖက် အောင် မိန်းကလေးတွေထက်တောင် လှတယ်လို့ ပြောရမဲ့ကောင်လေး ဖြစ်သည်။

သူ့အလုပ်က ပန်းချီဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ပြပွဲတိုင်း တင်သမျှကား အကုန်နီးပါး ရောင်းထွက်တဲ့ အသက်အငယ်ဆုံး ပန်းချီပညာရှင်လေး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

"သွေးညက ဘယ်အချိန် ပန်းချီခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့လဲ"

ကော်ဖီကို အရသာခံသောက်ရင်း မေးလာတဲ့ခန့်ကိုပြုံးကာ ပြန်ကြည့်ရင်း

"မနက်သုံးနာရီလေ ခန့်ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ညက ကိုယ်အပြင်ထွက်သွားတာ သွေးသိလိုက်လား"

"သိတော့သိလိုက်တယ် ပန်းချီက လက်စမသတ်သေးလို့ မထတော့တာ ဘာလို့လဲဟင်ခန့်"

"ညကလူသတ်မှု တစ်ခု ဖြစ်တယ်သွေး"

"ဟင်ဟုတ်လားခန့် ဘယ်လို သတ်သွားတာလဲဟင်"

"သွေးကိုပြောလို့ မဖြစ်ပါဘူး တော်ကြာ သတိလစ်သွားမယ်"

"သွေးကိုပြောပြပါလား သွေးသိချင်တယ် ဓားနဲ့ထိုးသွားတာလားဟင်"

"အဲဒါနဲ့ဆိုတယ် သွေးရ အရမ်းကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ လူသတ်သမား"

"ဟင်ဘယ်လို သတ်လို့လဲ"

"လူသတ်သမားဟာ ဆေးပညာမှာ အရမ်းထက်ပိုရတယ် သွေးရတာနဲ့ သတ်လိုက်လဲမသိပေမဲ့ ခွဲစိတ်ပြီးနှလုံးကို အပြင်ထုတ်ထားတယ် ကျန်တာ ကို ဒီအတိုင်း ပြန်သေသေချာချာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ချုပ်ထားခဲ့တယ် ပြီးတော့ စာတစ်စောင်နဲ့ နှင်းဆီတစ်ပွင့် ထားခဲ့တယ်သိလား စာထဲမှာကလေး လူ တစ်ယောက် ဘဝတစ်ခုလုံး စုတ်ပြတ်သတ်ပြီး နှလုံးသားအပြင် ရောက် သွားရတဲ့ ခံစားချက်လေးမျှဝေ ခံစားပေးပါလို့ ရေးထားပြီး အောက်နားမှာ တော့ အဆိပ်လူးနှင်းဆီလို့ ရေးထားတယ်"

စကားပြန်မရလို့ သွေးဘက်ကြည့်လိုက်တော့ ရင်ဘတ်လေးဖိကာ အသက်ကိုမနည်း ရှူသွင်းနေတာမို့ ခန့်လန့်သွားကာ

"သွေး သတိထားနော် ကိုယ်မပြောတော့ သွေးကမကြိုက်ဘူး ခုတော့ဖြစ် ပြီ"

"ဆော်ရီးပါခန့်ရာ သွေးအရမ်း လန့်သွားလို့"

"ဆေးသောက်ပြီး ပြန်လှဲနေလိုက်နော် သွေးတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ရဲ့ လား ကိုယ်ကစခန်း သွားရမှာမို့ပါ"

"ရပါတယ် ခန့်သွေးစရာရှိတာသွားပါ သွေးလည်းညက ညနက်ထားလို့ ပြန်အိပ်ဦးမယ်"

"အိုကေ သွေးကိုယ်သွားပြီး"သွားမယ်ပြောပြီး မသွားအားသေးပဲ သွေးကို အခန်းထဲ အရင်ပို့ပေးကာ ဆေးတိုက်လိုက်ပြီးမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

သွေးတစ်ယောက် ခန့်အပြင်ထွက်သွားမှာ တစ်နေရာကို ဖုန်းဆက်ကာ အပြင်သွားဖို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

သွေးအပေါ်ကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းကတော့ အမြဲမအားတာမို့ သွေးမှာ တစ်ခုခုဆို သူ့အကူအညီ မယူရဲဖြစ်နေသည်။ ခန့်တစ်ယောက်စိတ်ထဲ ညက အမှုအကြောင်းသာ တွေးရင်း ကားမောင်းလာခဲ့သည်။ စခန်းရောက်တော့ ရဲမှူးခေါ်လို့သွားတွေတော့ ရဲမှူးက

"ကိုခန့်ကိုတာဝန်ပေးမလို့ အဖွဲ့ထဲမှာကိုခန့်က အတော်ဆုံးနဲ့ အထက် မြက်ဆုံးပဲ ညကကေ့ကို တာဝန်ပေးပါရစေ"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာ"

"ဒါက ညကမှတ်တမ်းပါ ကိုခန့်"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာ သေဆုံးသူရော ဘယ်သူဘယ်ဝါ သိပြီးပြီးလား"

"သေဆုံးသူအမည်က ဦးအောင်ထက်မြက် အသက်က ၅၃နှစ်အလုပ် ကတော့ ရတနာဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းစုက ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌပါ ကိုခန့်"

"ကျွန်တော် မိသားစုဝင်တွေနဲ့ သွားတွေ့လိုက်ပါ့မယ်"

"အိုကေ ဒါကလိပ်စာပါ"

"ကျေးဇူးပါ ဆရာ"

ခိုင်မြခန့်နဲ့အတူ အရာရှိနှစ်ယောက် အတူထွက်လာခဲ့သည်။ လူချမ်းသာရဲ့ စွာပနဆိုတော့ ခမ်းနားလှသည်တော့ အမှန်ပင်။

ခိုင်မြခန့်တို့ရောက်သွားတော့ အိမ်သားတွေက ပြူးကြောင်ပြီး ကြည့်နေ ကြသည်။

သေဆုံးသူရဲသားကြီးကတော့ အလိုက်တသိ ထလာကာ

"ဆရာတို့ကိစ္စ ရှိလို့လား ခင်ဗျာ"

"မေးစရာလေး ရှိလို့ပါ"

"မေးပါဆရာ"

"ဒီလိုပါသေဆုံးသူမှာ ရန်သူတွေရှိနေသလား"

"ဖေဖေက ဆက်ဆံရေးကောင်းလို့ ရန်ဖြစ်သံတာမှ မကြားဘူးဘူးဆရာ"

"သေဆုံးမဲ့နေ့ကရော ဘာထူးခြားသေးလဲ"

"အဲညနေက သူ့စီးပွားပါတနာတစ်ယောက် ပြည်ပကလာတယ်ဆိုလို့ သွားတွေမယ်ဆိုပြီး ပြောသွားတာဆရာ"

"ထူးထူးခြားခြား ဘာများ ပြောသွားသေးလဲဗျ"

"တခြားတော့ မပြောပါဘူး အရေးကြီးလို့ ဖေဖေဖုန်းကို ဆက်မရရင်အဲဒီ RoseBloodဟိုတယ်ကို လာရှာပါလို့ ပြောခဲ့တယ်"

"ဗျာ"

"ညဆယ့်နှစ်နာထိ ပြန်မလာဖုန်းဆက်မရလို့ လိုက်သွားခဲ့တာ"

"ဟင်ဒါဆိုတစ်ခုခု ကြုံသိနေသလားပဲ"

"ကျွန်တော်တို့လည်း မပြောတတ်တော့ပါဘူး ဆရာရယ် တရားခံကိုမိ အောင် ဖမ်းပေးပါဗျာ"

"စိတ်ချပါတရားခံ ဖမ်းပေးဖို့က ကျွန်တော်တို့အလုပ်ပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာ"

ခိုင်မြခန့်တို့ ပြန်ထွက်လာတာကို လှပတဲ့မျက်ဝန်းတစ်စုံက စူးစမ်းကြည့်
နေတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ သတိမထားမိပေ။ အလွန်လှပသလို ရက်စက်မှု
တွေ ရောယှက်နေတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ဖြစ်သည်။

အမှုက ပဲဥအစရှာမရသလို ဖြစ်နေသည်။ ဟိုတယ်ကို မိန်းကလေးတစ်
ယောက်နဲ့ လာတယ်ဆိုလို့ အဲဒီမိန်းကလေးက ဘယ်သူလည်း သေချာ
စစ်ဆေးကြည့်တော့ အပျော်မယ်လေး ဖြစ်နေသည်။ သူနဲ့က ညကိုးနာရီ
အထိပဲ အတူရှိတာဟု သိရသည်။

သူညကိုးနာရီမှာ ပြန်ထွက်ကြောင်း လက်မှတ်တွေရော cctvသက်သေက
အစ ရှိနေတော့ အစပျောက်သွားရသည်။

စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်လာတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်း
လေပြေသွေး တစ်ယောက် အိမ်ရှေ့မှာစာဖတ်နေတာ တွေ့ရသည်။

"သွေး ကြားသားမိုးကြိုးပါ့လား"

"ဘာကိုလဲခန့်"

"စာဖတ်နေလို့လေ"

"အမှုအခြေအနေရော အကြောင်းထူးပြီးလား ခန့်"

"အစပျောက်နေတယ် သွေးရေ"

"သက်သေခံ ပစ္စည်းကရော"

"သွေးကိုမနက်က ပြောထားသလို နှင်းဆီတစ်ပွင့်နဲ့ စာတစ်စောင်ပဲ ပါ
တာလေသွေးရဲ့"

"နှင်းဆီက အစစ်လားအတုလား"

"အစစ်နီးပါးတူတဲ့ ပန်းအတုပါ သွေးဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဖယောင်းတိုင်မီးနဲ့ ကြည့်မှမြင်ရတဲ့ စာတွေဘာတွေများ ရေးထားသေး"

လားလို့ပါ"

"အင်းဟုတ်သားပဲ ကြည့်စမ်း သွေးတောင်ခန့်နဲ့ ပေါင်းပြီးမနည်း တွေး
တတ်လာပြီး တော်လိုက်တာ"

"မြောက်မနေနဲ့ ဘာစာဖတ်နေလဲ ကြည့်လိုက်"

စာအုပ်မြောက်ပြနေတဲ့သွေးကြောင့် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူစိတ်ဝင်တ
စား ဖတ်နေတာက ရှားလော့ဟုမ်းတဲ့လေ ကောင်းရော။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ပြောတဲ့အတိုင်း ပန်းလေးကို စစ်ကြည့်ဖို့
သက်သေခံပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းရေးဌာနသို့ အပြေးအလွှာ ရောက်လာခဲ့တော့

"ဆရာကိစ္စ ရှိလို့လား"

"Roseblood ဟိုတယ်က လူသတ်မှုမှာပါတဲ့ပစ္စည်း သက်သေတွေခဏ
ကြည့်မလို့ရနိုင် မလား"

"ဒီကေ့စ်ရဲ့ တာဝန်ခံလားဆရာ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

ကတ်လေးပြလိုက်မှ ယူလာပေးသည်။ ခန့်လည်း သွေးပြောသလို ပန်း
လေးကို သေချာကြည့်နေပေမဲ့ ဘာမှထူးခြားမလာပါ။

စာရွက်ပါကို သေချာကြည့်နေတုန်း အပေါ်သွားချင်တာမို့ ထသွားပြီး
လက်ဆေးထားတာ မသုတ်ပဲ စာရွက်လေး ကွက်သွားတာကြောင့် ခြောက်
အောင်မီးလေးနဲ့ ကပ်မလို့လုပ်တုန်း ပေါ်လာတဲ့ စာလုံးလေးကြောင့်

"ဟာ တွေ့ပြီး"

"ဗျာဆရာ ဘာတွေ့တာလဲ"

"ခဏလေး"

ခန်းစာရွက်လေးကို ရေစိမ်လိုက်ပြီးမှ ပြန်ထုတ်ကာ မီးလေးနဲ့ကင်လိုက်တော့ စာကြောင့် တိုလေးလေး ငါးကြောင်းပေါ်လာခဲ့သည်။

"တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ညတစ်ညမှာ သွေးကလေးမွေးနေ့ လုပ်နေသည်။ လူခြောက်ယောက် ရောက်လာကာ တစ်မိသားစု သတ်လေသော် ငါနှင်းဆီတစ်ပွင့် ကျန်ရစ်ခဲ့တာမသိသည်က ကံဆိုးလေခြင်းပဲ ယခုပထမလူကို နှလုံးထုတ်သတ်မည်။ ဒုတိယလူကိုကား ထိုနည်းတူဖြစ်စေမည်"

"ဟာဆရာဒီစာအရဆို ကလဲ့စားချေတာပေါ့ ပြီးတော့နောက်ငါးယောက် ထပ်သတ်ဦးမှာပေါ့နော်။

"အင်းအခုဆုံးတဲ့လူရဲ့ နောက်ကြောင်းကို လိုက်မှဖြစ်မယ် အဲဒါမှအစ ထွက်လာမှာကွ"

"လူသတ်တဲ့လူက တော်တော် ဉာဏ်ပြေးတာပဲ ဆရာ"

"အင်းဟုတ်တယ် သူနဲ့ ဉာဏ်ရည်တူရင် လာဖမ်းဆိုတဲ့သဘောလည်း သက်ရောက်သလို သူ့မိသားစုသတ်တဲ့ တရားခံလည်း လူသိရှင်ကြားဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့တာဖြစ်သည်။

အမှုကိုတင်ပြတော့ ရဲမှူးကြီး မျက်နှာတစ်ချက်ကလေး မသိမသာပျက်သွားတာ သတိထားမိတဲ့ ခန့်တစ်ယောက်ရဲမှူးကို ပြန်ကြည့်မိတော့ ပုံမှန်အတိုင်းမို့ ငါမျက်စိမှားတာလို့ တွေးလိုက်သည်။

သေဆုံးသူမိသားစုနဲ့ သွားတွေပြီး မေးချင်သေးပေမဲ့ သူများကနာရေး လုပ်နေတာမို့ ခဏခဏသွားလို့ မကောင်းတာကြောင့် ခဏသည်းခံလိုက်သည်။

"ဆရာ"

"ပြောကိုထွန်းထွန်း"

"အခုလူသတ်တဲ့မိန်းကလေး ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား ယောက်ျားလေးများလား လို့"

"ဘာလို့လဲ"

"မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဒီလောက်ရက်စက်ပါ့ မလား"

"အငြိုးကြီးရင် ဒီထက်တောင် ရက်စက်ကြသေးတယ်ဗျ"

"အင်းလေ အခုခေတ် အခြေအနေကြလည်း ဟုတ်မှာပါဗျာ"

လက်ရေးလက်သားနဲ့ သူ့လက်ရာတွေကတော့ မိန်းကလေးဆိုတာ သေချာသလောက်ပင်။

ခက်တာက သေဆုံးသူရဲ့နောက်ကြောင်းကို လိုက်နေတာ အခုထိ မ ထူးခြားသေးတာပါပဲ ရဲမှူးရဲမျက်နှာ အပြောင်းအလဲကြောင့် ရဲမှူးနဲ့သေဆုံး သူ တစ်ခုခုများ ပတ်သက်နေမလားလို့ နည်းနည်းစုံစမ်းကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။ မိသားစုအလိုက် အသတ်ခံရတဲ့အမှုတဲ့ တော်ရှာကြည့် နေ မိသည်။ တရားခံမမိသေးတဲ့ အမှုရောမိပြီးသား အမှုရောသေချာ လိုက်စစ် နေမိသည်။ အလုပ်များလို့ အိမ်မပြန်ဖြစ်တော့ သွေးကဖုန်းဆက်လာသည်။ သွေးနဲ့ခန့်က ဘဝတူတွေဖြစ်သည်။ မိသားစုမရှိကြတော့ပဲ ကိုယ်ဝါသနာပါ တာနဲ့ အသက်မွေးနေကြတာ ဖြစ်သည်။

လေပြေသွေးဆိုတဲ့အတိုင်း နူးညံ့လွန်သူဖြစ်သည်။ ပန်းချီဆွဲနေရရင် လောကကြီးက သူနဲ့မဆိုင်သလို ဖြစ်နေတတ်သည်။

စားဖို့သောက်ဖို့မေ့တဲ့အထိကို သူ့အနုပညာထဲမှာ နှစ်မြှုပ်ထားသူလည်း ဖြစ်သည်။ မိဘမဲ့ဂေဟာမှာ အတူကြီးလာကြတာမို့ ညီအစ်ကိုအရင်းလို ဖြစ် နေသည်။

အခုတော့ သူဖုန်းဆက်နေပြီးမို့ အိမ်ပြန်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အမှုကိစ္စ

ကြောင့် ခန့်အိမ်မပြန်တာ ဒီနေ့ပါရင် သုံးညနဲ့လေးရက်ရှိနေပြီး ဖြစ်သည်။

ခန့်အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သွေးကပန်းချီခန်းထဲ ရောက်နေတာကြောင့် သူ့ ရှိရာဝင်လာတော့ ခန့်ကိုလှည့်ကြည့်ရင်း ပြုံးပြလာကာ

"ခန့်ရောက်ပြီးလား အမှုတော်ထူးခြားပြီလား"

"မထူးခြားသေးဘူး သွေးရေသွေးရော နေကောင်းရဲ့လား"

"ကောင်းပါတယ်"

"ဒီပုံကပြီးပြီးလား သွေး"

"ပြီးပြီ ဆေးခြောက်ရင်ရပြီ"

သွေးဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားလေးကို သေချာကြည့်နေမိသည်။ ပန်းခြံတစ် ခုမှာ ထိုင်ခုံလေးတစ်ခုနဲ့အတူ ကျောက်စားပွဲလေးမှာ ဖန်ပန်းအိုးလေးထဲ အနီရောင်နဲ့အဖြူ စပ်ထားတဲ့ နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့် အစွမ်းကုန်ပွင့်ကာ လှပ နေသည်။ ဘေနားက အရိပ်ရအပင် အဖြစ် တရုတ်စကားပင်လေး တစ်ပင် ရှိနေသည်။ နှင်းဆီပန်းကလေးကလည်း အလှကြွယ်ကာ ဝင့်ကြွားနေသလို တရုတ်စကားပန်းလေးတွေ ကလည်း လေအငွေ့မှာ ကြွေကျနေတဲ့ပုံလေး ဆွဲထားသည်။ ကြွေကြတာမို့ တချို့ကမြေပြင်မှာ တချို့ကလေထဲတွင် ရှိ သေးသလို တချို့ပန်းလေးတွေက အညှာကနေ ကျွတ်ရုံလေးကအစ အသေးစိတ်ဆွဲထားသည်။

"သွေးပန်းချီကားနာမည်က"

"ဒီတစ်ခါလုပ်မဲ့ပြပွဲက ခြားနာခြင်းတဲ့ ပန်းနှစ်မျိုးရဲ့ ခြားနားတဲ့ အလှ သဘာဝတွေပေါ်အောင် ဆွဲထားတာမိုက်လား"

"ကိုယ်ဒီကားကိုယူမယ် သဘောကျလို့"

"အဲဒါမယူနဲ့ ခန့်အရမ်းသဘောကျမဲ့ ပန်းချီကားရှိတယ် သွေးပြမယ်"

"ကဲပြလေသွေး"

ခန့်နောင်က ပိတ်ဖြူအုပ်ထားတဲ့ဟာလေး ဖွင့်ကြည့်ဆိုလို့ ဖွင့်ကြည့်တော့ သွေးစိတ်တိုင်းကျ ခြယ်မှုန်းထားတဲ့ ပန်းချီလေး လက်ရာလေးတစ်ခု အလင်းအမှောင်သုံးတဲ့ အရောင်တွေက ပီပြင်လို့ ပန်းချီမဟုတ်ဘဲ တကယ် မြင်နေရသလို ခံစားရသည်။

လမ်းဘေးမှာ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေတဲ့ အဝတ်အစားလေးနဲ့ပေမဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပျော်ရွှင်စွာဆော့နေတာကို ဝတ်ကောင်းစားလှတွေ ဆင်ယင်ထားတဲ့ ကလေးကအမေ လက်တွဲထားတဲ့ကြားက ဆော့နေတဲ့ ကလေးတွေကို အားကျသလိုလေး ငေးကြည့်နေသလို ဆော့နေတဲ့ကလေး ကလည်း မျက်နှာလေးက ပြုံးနေပေမဲ့ မျက်လုံးတွေကတော့ ချမ်းသာတဲ့ ကလေးကို အားကျသလို ကြည့်နေတာလေး ဆွဲထားသည်။

"ဒီကားကခြားနားချက်က ဘာဖြစ်မယ်လို့ ခန့်ထင်လည်းဟင်"

"အပေါ်ယံ အပြင်အဆင်လို့ထင်တယ် အပေါ်ယံအဝတ်အစားနဲ့ မျက်နှာ က ခြားနားသယောင် ထင်ရပေမဲ့ သူတို့ရင်ထဲက ခံစားချက် အားကျနေတာ တော့ တူကြတယ်လေ"

"အင်းဟုတ်တယ် အဲဒီကားနဲ့ ဒီကား ခန့်ကြိုက်တာယူ မွေးနေ့ လက်ဆောင် ပေးတာနော်"

မွေးနေ့ဆိုမှ သတိရသည်။ ဟုတ်သားပဲ ဒီနေ့ကခန့်မွေးနေ့ ဖြစ်သည်။ မွေးနေ့ကိတ်ရော အစားအသောက်ပါ ပြင်ဆင်ပေးထားလို့ ကျေးဇူးတင် စကားပြောတော့ သွေးကရယ်ရာ ခန့်လည်း သွေးမွေးကျရင် ခန့်လုပ်ပေး နေကျပဲလို့ ပြောလာသည်။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းရုံရှိသေး ဖုန်းဝင်လာလို့ သွေးကိုအပြေးအလွှား

နှုတ်ဆက်ကာ ရုံးကိုပြေးလာရသေးသည်။

"ဘာများ ထူးခြားလို့လဲ ဆရာ"

"ဒီအမှုက သေဆုံးသူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်က လူသတ်မှုတစ်ခုနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်"

"ဟင်ဟုတ်လား ဘယ်မှာဖြစ်တဲ့ လူသတ်မှုလည်းဆရာ"

"ကလေးကပါ တစ်မိသားစုလုံး အသတ်ခံရတာ ကလေးတစ်ယောက်က ပျောက်သွားပြီး လူသတ်သမားတွေ ရက်စက်ချက်က အငယ်ဆုံးကလေးကို ရထားလမ်းမှာ ကြိုးချည်ပြီး ရထားအလာ ကြိတ်မိသေစေတာတဲ့"

"မြတ်စွာဘုရား အဲလောက်ကြီးလား ဆရာ"

"ပျောက်သွားတာလဲ သမီးအလတ်တဲ့ အခုလက်ရှိဆို အသက်၂၇လောက်ရှိမယ် ခန့်မှန်းရတယ် သူ့အကြာကြီး ပြင်ဆင်ပြီး အချိန်စောင့်နေပုံ ရတယ်"

"တရားဥပဒေအရ မဖြစ်သင့်ပေမဲ့ သူ့မိသားစု အငြိုးအရတော့ သူ့လုပ်ရပ်က မှန်ကန်နေသလိုပဲဗျာ"

"သတိထားပါ ဒီအမှုမျိုးများ ထပ်ကြားရမလား မသိဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ"

"လေပြေသွေးရော ဘာလုပ်"

"သူ့ပန်းချီတွေနဲ့ သူ့ကမ္ဘာက ပြည့်စုံနေတာဗျ"

ပြပွဲတွေမှာတော့ စတားပဲ သူ့ငွေတွေကို မိဘမဲ့ဂေဟာတို့လိုမျိုး နေရာတွေ လှူပစ်တာဆိုပိုပြီး အံ့ဩကာ အားကျနေကြသည်။
